

והשתא, אדם על עפר ישוב, הא חדותותין דבנינא כמלקדמין, ויתוב על עפרא דבנינא דגופא אחרא, כמה דהוה בקדמיתא. ועל דא, רוחא ונשמתא בידוי דקודשא ברין הוא, וחיית עלייהו דבני נשא, דלא יתאבידו מהאי עלמא, ומעלמא אחרא, בגין כן אל אלהי הרוחות לכל בשר.

ויאמר משה אל אהרן קח את המחפה וגו'. (במדבר יז) רבי חייא פתח (משלי טו) חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה. כמה אית להו לבני נשא. לאסתמרא מחובייהו, ולנטרא עובדייהו, דהא בכמה זמנין עלמא אתדן, ובכל יומא ויומא עובדין במתקלא סלקין, ומשגיחין עלייהו לעילא, ואכתיבו קמיה. וכד עובדייהו דבני נשא, לא מתכשרין קמי מלפא, סליק רוגזא, ודינא אתער, הדא הוא דכתיב חמת מלך מלאכי מות, ועל דא בכל יומא ויומא בעי בר נש לאזדהרא מחובוי.

ואיש חכם יכפרנה, בשעתא דמאריהון דדינין קיימין על עלמא, ורוגזא תלי, אי אשתכח בדרא זפאה דרשים לעילא, קדשא ברין הוא אשגח ביה, ואשתכח רוגזא. למלפא דאתרגז על עבדוי, והוה תבע על סנטירא למעבד ביה דינא, אדהכי עאל רחימא דמלפא, וקם קמיה, פיון דחמא ליה מלפא, אתנהירו אנפוי. שארי ההוא רחימא דמלפא לאשתעי בהדיה, ומלפא חדי. לבתר כד אתא סנטירא, חזא אנפוי דמלפא חדאן, אסתלק ואזיל ליה, ולא עביד דינא. וכדין, ההוא רחימא בעי למלפא על עבדוי, ומכפר להו. ובגין כן, ואיש חכם יכפרנה.

אוף הקא, כד חמא משה דרוגזא הוה (דף קע"ז)

של גוף אחר כמו שהיה בהתחלה. ועל זה רוח ונשמה בידי הקדוש ברוך הוא, וחס על בני אדם שלא יאבדו מהעולם הזה ומעולם אחר, בגלל זה אל אלהי הרוחות לכל בשר.

ויאמר משה אל אהרן קח את המחפה וגו'. רבי חייא פתח, (משלי טו) חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה. כמה יש להם לבני אדם לפחד מחטאייהם ולשמר מעשייהם, שהרי בכמה זמנים העולם נדון, ובכל יום ויום המעשים עולים במשקל, ומשגיחים עליהם למעלה ונכתבים לפניו. וכשמעשי בני אדם לא כשרים לפני המלך, עולה הרגז ומתעורר הדין. זהו שכתוב חמת מלך מלאכי מות, ועל זה בכל יום ויום צריך אדם להזהר מחטאיו.

ואיש חכם יכפרנה. בשעה שבעלי הדינים עומדים על העולם והרגז תלוי - אם יש בדור צדיק שרשום למעלה, הקדוש ברוך הוא משגיח עליו ושוכח הרגז. למלך שרגז על עבדיו, והיה תובע את השוטר המוציא לפעל לעשות דין. בין כן נכנס אהוב המלך ועמד לפניו. פיון שראה אותו המלך, אורו פניו. נשאר אותו אהוב המלך לדבר אתו, והמלך שמח. אחר כן כשהגיע השוטר וראה פניו של המלך שמחים, הסתלק והלך לו ולא עשה דין. ואז אותו אהוב המלך בקש מהמלך על עבדיו, ומכפר להם. ומשום זה, ואיש חכם יכפרנה.

גם כאן, כשמשה ראה רגז תלוי, מיד - ויאמר משה אל אהרן, משום שהוא שושבין המלכה,

תלי, מיד ויאמר משה אל אהרן, בגין דאיהו שושבינא